

**Az alapvető jogok biztosának
Jelentése
az AJB-5336/2016. számú ügyben**

Előadó: dr. Vecsera Judit

Az eljárás megindítása

A panaszosok (adós és adóstársa) beadványukban sérelmezték az Erste Bank Hungary Nyrt. által kért végrehajtási eljárásban a végrehajtó felé fizetett 1,2 M Ft összegét, mert azt az időráfordításhoz viszonyítva aránytalanul magasnak tartották.

A beadvány alapján felmerült az Alaptörvényben nevesített jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelményének és a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmének, illetve közvetlen veszélyének a gyanúja. Erre tekintettel az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.) 20. § (1) bekezdése alapján vizsgálatot indítottam. Az Ajbt. 28. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket. A vizsgálat eredményessége érdekében az Ajbt. 21. § (1) bekezdés a) pontja alapján megkerestem a hatáskörrel rendelkező önálló bírósági végrehajtót. A Végrehajtó érdemben válaszolt a megkeresésre.

Az érintett alapvető jogok

- A jogállamiság elvéből fakadó jogbiztonság követelménye. *„Magyarország független, demokratikus jogállam.”* [Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés],
- a hatósági ügyek tisztességes intézése. *„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.”* (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés).

Az alkalmazott jogszabályok

- A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.)
- Az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (Ajbt.)
- A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX.8) IM rendelet (rVdszr., hatályos: 2015. december 10-ig)
- A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 35/2015. (XI.10.) IM rendelet (Vdszr., hatályos: 2015. december 11-étől)

A megállapított tényállás

1. A panaszosok előadták, hogy 2007. július 3-án CHF alapú szabad felhasználású jelzáloghitel-szerződést kötöttek az Erste Bank Hungary Nyrt.-vel. A Szerződés alapján a Bank 96.200 CHF (13.968.240 Ft) összegű kölcsönt folyósított 96 havi futamidőre, az első törlesztőrészlet 2007. augusztus 15-én, az utolsó 2015. július 15-én volt esedékes 1.263,74 CHF/hó összegben. A futamidő alatt több esetben kértek a Banktól határidő hosszabbítást, sikertelenül. A beadvány szerint a Szerződés érvénytelenségének megállapítása érdekében panaszosok pert indítottak, amelyben felajánlott egyezséget a Bank nem fogadta el, illetve tájékoztatta a panaszosok képviselőjében eljáró ügyvédet, hogy a Szerződést a fizetési kötelezettség nem teljesítése miatt felmondta. Panaszosok időközben elkezdték árulni a jelzáloggal terhelt ingatlant. A vevő tulajdonszerzéséhez szükséges jelzálogjog törléséhez kiadott banki feltételes nyilatkozatból tudták meg, hogy az ingatlan tekintetében végrehajtási eljárás van folyamatban, azonban 2016. május 9-én a végrehajtónál történt érdeklődésükre azt a választ kapták, hogy a végrehajtónak nincs ilyen ügye. A vevővel 2016. május 13-án megkötötték az adásvételi szerződést, amelyet követően a vevő ügyvédjének a megkeresésére a végrehajtó már azt jelezte, hogy az ügyet időközben megtalálták. Ezt követően a jelzálogjog törléséhez kapcsolódóan 1.217.696 forintot fizettek 2016. május 27-én a végrehajtó felé. Panaszosok azért kérték a vizsgálatomat, mert álláspontjuk szerint a végrehajtó néhány napi munkájáért kifizetett összeg

aránytalanul magas volt, tekintve, hogy 2016. május 9-én még nem is tudott az ügyről, az adásvételi szerződést pedig 2016. május 13-án írták alá.

2. A panaszbeadvány alapján tájékoztatást kértem az ügyben eljáró Végrehajtótól arról, hogy a munkadíj, végrehajtói költségátalány, behajtási jutalék és általános költségátalány összegeinek meghatározása során az egyes esetekben – adós és adóstárs ellen vezetett végrehajtási ügyenként külön-külön – a Vht. és a Vdszr. pontosan melyik rendelkezését alkalmazta. A Végrehajtó válaszában végrehajtási ügyszámonként és jogcímenként megjelölte az alkalmazott jogszabályi rendelkezéseket, illetve egyúttal tájékoztatott arról, hogy a munkadíj és a végrehajtói költségátalány tekintetében felülvizsgálta a számításait, és ennek eredményeként keletkezett különbözetet a panaszosoknak visszafizette. A vizsgálat megindításáról a Végrehajtó megkeresésével egyidejűleg tájékoztattam a Magyar Bírósági Végrehajtói Kart.

A vizsgálat megállapításai

I. A hatáskör tekintetében

A feladat- és hatáskörömet, valamint ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságaimat az Ajbt. határozza meg. A törvény 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint hatóság tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár (a továbbiakban együtt: visszásság), feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdés k) pontja szerint az önálló bírósági végrehajtó hatóságnak minősül. A fentiek értelmében az ombudsman vizsgálati jogosultsága egyértelműen kiterjed az önálló bírósági végrehajtó eljárására.

Tekintettel arra, hogy a beadvány alapján nem volt világos, hogy a panaszosok nyújtottak-e be végrehajtási kifogást, azonban a panaszban foglaltak kapcsán felmerült a végrehajtási eljárásokkal összefüggően természetes személyek nagyobb csoportját, rendszerszerűen érintő visszásság gyanúja, vizsgálatomat – az Ajbt. 18. § (4) bekezdése alapján – hivatalból folytattam.

II. A vizsgált alapjog és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosa egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggésrendszer feltárása során *autonóm, objektív módon, kizárólag alapjogi érvek* felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget az Alaptörvényben kapott mandátumának. Álláspontom szerint az ombudsman akkor jár el helyesen, ha következetesen, zsinórmértékként támaszkodik az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira, valamint az egyes alapjogi tesztekre.

Az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V. 11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”. Ugyanakkor a testület a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatának indokolása során azt emelte ki, hogy az adott határozatban vizsgált törvényi rendelkezések esetében már az Alaptörvény negyedik módosítása alapján jár el a korábbi alkotmánybírósági határozatokban foglaltak felhasználhatóságát illetően. A testület ennek kapcsán elvi élel mondta ki azt, hogy „az Alkotmánybíróság a hatályát veszített alkotmánybírósági határozat forrásként megjelölésével, a lényegi, az adott ügyben felmerülő alkotmányossági kérdés eldöntéséhez szükséges mértékű és terjedelmű tartalmi vagy szövegszerű megjelenítéssel hivatkozhatja vagy idézheti a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket. Az indokolásnak és alkotmányjogi forrásainak ugyanis a demokratikus jogállamban mindenki számára megismerhetőnek, ellenőrizhetőnek kell lennie, a jogbiztonság igénye az, hogy a döntési megfontolások átláthatóak, követhetőek legyenek. A nyilvános érvelés a döntés indoklásának létalapja. A korábbi határozatokban kifejtett érvek felhasználhatóságát az Alkotmánybíróság mindig esetről esetre, a konkrét ügy kontextusában vizsgálja.”

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint *Magyarország független, demokratikus jogállam.* Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a *jogbiztonság*. A jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek*, működésüket tekintve *kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények. Az alanyi jogok és kötelezettségek érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák tehát a jogbiztonság alkotmányos elvéből következnek. Megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban a jogbiztonság szenved sérelmet [9/1992. (I.30.) AB határozat]

Az Alkotmánybíróság szerint a *tisztességes eljárás követelménye* olyan minőség, melyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikkének érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését. Álláspontom szerint a jogállamiság és az abból fakadó tisztességes eljárás követelményének nem csak a szabályozási szinten, hanem a jogalkalmazó szervek mindennapi gyakorlatában is folyamatosan érvényesülnie kell.

III. Az ügy érdeme tekintetében

1. A végrehajtók díjazására vonatkozó szabályozás alkotmányossága tekintetében

A konkrét ügy előzményeként szükséges felidézni, hogy a végrehajtók díjazására vonatkozó szabályozás alkotmányosságával kapcsolatban Hivatalom 2011-ben vizsgálatot indított annak érdekében, hogy átfogó képet kapjon a lakosság jelentős részét érintő végrehajtási eljárás teljes költségéről. Az AJB-1986/2011 számú jelentés megállapította, hogy a végrehajtási eljárás során eljáró önálló bírósági végrehajtó díja a rendelet számítási módját alkalmazva bizonyos esetekben az ügy értékéhez viszonyítva aránytalanul magas lehet, mely önmagában alkalmas arra, hogy a jogbiztonság és az annak részét képező tisztességes eljárás alkotmányos követelményével összefüggésben visszásságot okozzon. A jelentésben a közigazgatási és igazságügyi miniszter felkérést kapott, hogy – többek között - vizsgálja felül a díjrendelet teljes díjrendszerét, különös tekintettel az egyetemleges adósok ellen indított végrehajtási eljárásokra, a végrehajtót megillető behajtási jutalék mértékére. 2012-ben „A válság vesztesei – a paragrafusok fogságában” című alapjogi projekt keretében a végrehajtási eljárás során felmerülő költségekkel kapcsolatos utóvizsgálatra került sor. Az AJB-4756/2012. számú jelentés megállapította, hogy az önálló bírósági végrehajtót megillető díj mértéke továbbra sem változott. Ezt követően a jogalkotó két csökkentést is törvénybe iktatott. 2013. június 29-től lépett hatályba az egyetemleges adósok elleni végrehajtási eljárás kedvezményes, a főszabály szerinti díj 50%-ának megfelelő munkadíjára vonatkozó rendelkezés, 2015. december 11-től pedig a követelés összegének százalékában meghatározott behajtási jutalék mértéke csökkent. *Jelen eljárásomban a végrehajtó díjazására vonatkozó további alkotmányossági vizsgálat szükségességére utaló körülmény nem merült fel, így a vizsgálatom erre nem terjedt ki.*

2. A Végrehajtó által alkalmazott gyakorlat jogszerűsége tekintetében

Abban a tekintetben, hogy a Végrehajtó által alkalmazott gyakorlat megfelel-e a Vht., illetve a Vdszr. előírásainak, megvizsgáltam a Végrehajtó által alkalmazott jogcímekeket és jogcímenként a számítások módját. A Vht. 254. § (1)-(4) bekezdései tartalmazzák a végrehajtó díjazásának és költségterítésének *jogalapjára és a kiszámítás viszonyítási alapjaira* vonatkozó rendelkezéseket. Ennek alapján a Végrehajtót a tevékenységéért – a Vdszr-ben foglalt végrehajtói díjszabás szerint megállapított – díj (munkadíj, költségátalány, jutalék) és az eljárással kapcsolatban felmerült költségnek térítése illeti meg.

A munkadíj (és ebből következően a végrehajtói költségátalány) a Vht. alapján elvileg a végrehajtási ügyértékhez, az eljárásra fordított időhöz, vagy az elvégzett eljárási cselekményekhez igazodhat, a Vdszr. 5-10. §§-ban foglalt tételes rendelkezések szerint a konkrét ügyben alkalmazandó számítási alap a végrehajtási ügyérték (az eljárásra fordított idő helyszíni eljárási cselekmény foganatosítása esetében befolyásoló tényező). Jutalék a végrehajtási eljárás eredményessége vagy részbeni eredményessége esetén jár a végrehajtónak függetlenül attól, hogy a teljesítés a végrehajtóhoz vagy a végrehajtást kérőhöz pénzben vagy természetben történt. A Vdszr. a Vht-ban foglalt jogcímek szerint szabályozza a díjak és a költségterítések *összegét*, illetve *konkrét számítási módját*.

2.1. A Végrehajtó felé fizetett összegek jogcíme tekintetében

A jelen ügyben a Végrehajtó saját jogú díjazásként munkadíjra, végrehajtói költségátalányra, behajtási jutalékra, illetve költségterítésre tartott igényt, amely jogcímek *megfelelnek a Vht. és a Vdszr. rendelkezéseinek*. Ezen felül a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar, illetve az Igazságügyi Hivatal feladatainak ellátását finanszírozó általános költségátalányt szedett be, amelynek összege a Vht. 34/A. § (3) bek.-se alapján a jelen ügyben a végrehajtási ügyérték 1%-a.

2.2. A Végrehajtó felé fizetett összegek mértéke tekintetében

A 2016. május 31-én kelt PB003564/2016 sorszámú végrehajtási bevételi bizonylat szerint az adóstárs 892.422 Ft-ot, a PB003565/2016 sorszámú végrehajtási bevételi bizonylat szerint adós 232.565 Ft-ot utalt át 2016.05.27-én a Végrehajtó letéti számlájára. Vagyis a Végrehajtóval szemben panaszosoknak összesen 1.124.987 Ft kiadásuk keletkezett. A Végrehajtó ezen felül a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar, illetve az Igazságügyi Hivatal feladatainak ellátását finanszírozó általános költségátalányt szedett be 92.709 Ft értékben, amely tény adóstárs végrehajtási bevételi bizonylatának elszámolási részében van feltüntetve. Összességében panaszosok a Végrehajtó „felé” (annak saját jogán, illetve közvetítőként eljárva) 1.217.696 Ft jogcímmel rendelkező fizetést teljesítettek. Mivel az átutalás összege a Végrehajtó megkeresésemre adott válasza szerint 1.228.870 Ft volt, ezért a különbözetet, azaz 11.174 Ft-ot túlfizetésként tartotta nyilván.

A Vdszr. 5. § alapján a *munkadíjat* minden végrehajtási ügyben külön kell megállapítani, ez irányadó az egyetemlegesen felelős adósok ellen vezetett végrehajtási eljárásokra is. A jelen ügyben – az adósok száma miatt – két végrehajtási ügyről van szó, függetlenül a tartozás azonosságától. A tőketartozás és a késedelmi kamat összege, mint ügyérték alapján fizetendő munkadíj főszabály szerint a Vdszr. 8. § (1) bekezdés d) pontja alapján 111.000 Ft és az 5.000.000 Ft feletti rész 1%-a. A (8) bekezdés szerint az egyetemlegesen kötelezett adósok ellen egyidejűleg kért, ugyanazon Végrehajtó által foganatosított végrehajtási ügyekben ennek az 50%-a illeti meg a Végrehajtót. Az rVdszr. 8. §-a 2013. június 29-től egészült ki azzal a (6) bekezdéssel, amelyben az *egyetemes adósokra vonatkozó 50%-os kedvezményes munkadíj került előírásra*. Az ezt a jogszabályt hatályon kívül helyező Vdszr. 8. § (6) bekezdés változatlanul – jelenleg is hatályosan – tartalmazza ezt az előírást. A fentieket összegezve a Vdszr. alapján – tekintettel a két adósra és a kedvezményes munkadíjra – a jelen ügyben összesen fizetendő munkadíj – számításaim¹ szerint – 153.684 Ft. A bevételi bizonylatokon feltüntetett elszámolás alapján adós felé 153.683 Ft, adóstárs felé 153.709 Ft, azaz összesen 307.392 Ft volt felszámítva *munkadíj fizetése jogcímén*, ami 153.708 Ft-tal magasabb a jogosan kiszabható összegnél, azaz annak a kétszerese.

A Végrehajtó a megkeresésemre adott válaszában tájékoztatott, hogy a munkadíjak összegét a megkeresés alapján felülvizsgálta és a Vdszr. 8. § (8) bekezdés b) pontjának figyelembevételével helyesbítette, az adósok részére a különbözetet visszatérítette. A visszatérítést panaszosok elismerték. A Vdszr. 6.§ (1) bekezdése alapján a végrehajtót - az irodájának fenntartásával kapcsolatos általános költségek, így különösen munkabér, közüzemi díjak, irattározási költség, számítástechnikai és elektronikus eszközök fenntartásával kapcsolatos kiadások, amortizáció, informatikai alkalmazások költsége fedezetére – a munkadíj 50%-a *végrehajtói költségátalányként* illeti meg.

¹ Az ügyérték 8.682.591 Ft tőketartozás + 585.769 Ft késedelmi kamat, összesen 9.268.360 Ft. A munkadíj ennek megfelelően 111.000 Ft + (9.268.360 Ft – 5.000.000 Ft) x 1%, összesen 153.684 Ft.

Ez a jelen ügyben 76.842 Ft végrehajtói költségátalányt jelent. A bevételi bizonylatokon feltüntetett elszámolás alapján adós utalásából 76.842 Ft, adóstárs utalásából 76.855 Ft, azaz összesen 153.697 Ft volt beszámítva *végrehajtói költségátalány fizetése jogcímén*, ami 76.855 Ft-tal magasabb a jogosan kiszabható összegnél. (A Végrehajtó a Vdszr. által előírt rendelkezést, vagyis hogy a munkadíj 50%-a illeti meg végrehajtói költségátalány jogcímén, helyesen alkalmazta, azonban mivel magát a számítási alapot jelentő munkadíjat eredetileg helytelen összegben határozta meg, így ebből következően annak 50%-a sem ad helyes eredményt.) A Végrehajtó a megkeresésemre adott válaszában tájékoztatott, hogy a munkadíjak felülvizsgálata miatt módosította a végrehajtói költségátalány összegét is, az adósok részére a különbözetet visszatérítette. A visszatérítést panaszosok elismerték. A *behajtási jutalék* az eljárás eredményességének függvénye, és a Vht. 254. § (4) bekezdése alapján abban az esetben is jár a Végrehajtónak, ha a teljesítés a végrehajtást kérő felé történt. A Vdszr. 15. § (4) bekezdése szerint a behajtási jutalék számítása az egyetemlegesen felelős adósok ellen vezetett végrehajtási eljárásokban azon összeg alapulvételével történik, amelyet az adós teljesített, vagy ami tőle behajtásra került. Ennek megfelelően a behajtási jutalék összege jelen ügyben 660.198 Ft. A bevételi bizonylatokon feltüntetett elszámolás alapján adós utalásából 660.198 Ft, adóstárs utalásából 0 Ft, azaz összesen 660.198 Ft volt beszámítva *behajtási jutalék fizetése jogcímén*, ami a jogosan kiszabható összeggel megegyező.

A Vdszr. 11. § alapján a Végrehajtó *készkiadásként* számíthatja fel a végrehajtási eljárás során felmerült indokolt és igazolt költségeket. A bevételi bizonylatokon feltüntetett elszámolás alapján adós utalásából 2.040 Ft, adóstárs utalásából 1.660 Ft, azaz összesen 3.700 Ft volt beszámítva *készkiadás fizetése jogcímén*. *Tekintettel az összeg nagyságára, jelen ügyben a készkiadás bizonylati alátámasztottságát nem vizsgáltam.*

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kar, illetve az Igazságügyi Hivatal feladatainak ellátását finanszírozó *általános költségátalány* mértéke a Vht. 34/A. § (3) bekezdése alapján a jelen ügyben 92.709 Ft. Adóstárs végrehajtási bevételi bizonylatának elszámolási része szerint a Végrehajtó 92.709 Ft összegben szedte be az *általános költségátalányt*, ami a jogosan kiszabható összeggel megegyező.

Összegzésként megállapítom, hogy a Végrehajtó a jogcímek tekintetében a Vht-nak megfelelő jogcímeken számított fel munkadíjat és költségtérítést. Az alkalmazott mértéket vizsgálva megállapítom, hogy a kiszabott munkadíj összege nem felelt meg a Vdszr. rendelkezéseinek, ebből következően a munkadíj alapján megállapított végrehajtói költségátalány összege is a kétszerese volt a jogosnak. Ezzel a Végrehajtó a jogállamiságból fakadó jogbiztonság követelményével, a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való joggal összefüggő visszásságot okozott.

Hangsúlyozom, hogy a Vdszr. előírásai szerint a munkadíj és végrehajtói költségátalány összege nem az elvégzett munkaráfordítással, hanem az ügyértékkel arányosak, így azok időráfordításához való viszonya a díj megállapítása tekintetében a jelen szabályozás hatálya alatt annak megfelelő. A Végrehajtó a megkeresésemet követően számításait a jogszabályi előírásoknak megfelelően javította, a különbözetet a panaszosnak megtérítette, azonban a jogosulatlanul felszámított összegek után késedelmi kamat fizetését elmulasztotta.

Intézkedésem

A jelentésemben feltárt alapvető joggal összefüggő visszásság orvoslása érdekében – az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján – felkérem a Végrehajtót, hogy

- a jelen ügyben a panaszosok felé jogosulatlanul felszámított többletdíjak után keletkezett késedelmi kamat fizetésére vonatkozó kötelezettségének tegyen eleget.
- a 2013. június 29-től hatályos szabályozás szerinti, egyetemleges adósok elleni végrehajtási eljárásaiban felszámított munkadíjait a Vht. 8. § (8) bekezdésének történő megfelelés érdekében tekintse át. Ehhez kapcsolódóan végezze el az alkalmazott végrehajtói költségátalány újraszámítását, illetve a késedelmi kamat számítására vonatkozó gyakorlatának felülvizsgálatát egyaránt.

A jelentésemben feltárt alapvető joggal összefüggő visszásság jövőbeni bekövetkezése lehetőségének a megelőzése érdekében – az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján – felkérem a Végrehajtót, hogy a jövőben az egyetemleges adósok elleni végrehajtási eljárásban jogszabályi előírások helyes alkalmazásával állapítsa meg a munkadíjat.

A jelentésben feltárt alapvető joggal összefüggő visszásság orvoslása és jövőbeni bekövetkezése lehetőségének a megelőzése érdekében – az Ajbt. 31. § (1) bekezdése alapján – felkérem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kar hivatalvezetőjét, hogy – az ügyfelek tisztességes eljáráshoz való jogának maradéktalan érvényesülése érdekében – tegye megfontolás tárgyává egy az egyetemleges adósok elleni végrehajtási eljárásban felszámított munkadíjakra vonatkozó, átfogó vizsgálat lefolytatását, tekintettel arra, hogy az kedvezőbb munkadíjat és végrehajtói költségátalányt tartalmazó rendelkezés alkalmazásának elmaradása nem zárható ki.

Budapest, 2016. december

Székely László sk.